

Public

Scrutiny

van de uitspraak door het hoogste Nederlandse gerecht “Raad van State”

in de zaak van een privé individu, 8 April 2020

deze versie en de Engelse versie zijn authentiek

Introductie

Na een mensenrechten schendend vonnis van een Nederlandse gerecht in eerste aanleg op het gebied van bestuursrecht ging een privé persoon in hoger beroep. Volgens het bestuursrecht moet dit worden ingediend bij een van de twee hoogste gerechten in Nederland, de Raad van State. Met de griffie van dit hoogste gerecht ontstond een ruzie over de rechters, die door een wraking binnen het hoger beroep al werden beschuldigd en opgeroepen om terecht te staan, zoals wettelijk vereist. De privé persoon eist allereerst een eerlijk tribunaal. Uit het niets verscheen een oordeel.

Hierna wordt het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden afgekort als EVRM.

Overzicht van de uitspraak

Op de voorpagina worden de partijen voorgesteld en dat het om een vereenvoudigde procedure gaat.

Op pagina twee wordt gerapporteerd over het verloop van het proces, de overwegingen, een conclusie en een aanvullende overweging van de juridische kosten.

Op pagina drie staat het besluit geformuleerd en het rechtsmiddel van verzet aangeboden met de te ondernemen acties.

De pagina vier is een bijlage met enkele wetsartikelen, gepretendeerd als alle betrokken burgerrechten.

Introductie van de publieke controle

(Citaat:) Het zou volgens het Hof ondenkbaar zijn dat artikel 6 par. 1 (art. 6-1) in detail de procedurele waarborgen moet beschrijven die worden geboden aan partijen in een lopende rechtszaak en mag niet eerst datgene beschermen dat het alleen mogelijk maakt om van dergelijke waarborgen te profiteren (§35). In §36 worden de eerlijke, openbare en vlotte kenmerken van artikel 6, §1 beschouwd zonder nadere uitwerking. Pas later is uitgewerkt in de uitspraak van de zaak Pretto e.a. tegen Italië, 8 december 1983, §21, de oorzaak en het doel van de verplichte openbare uitspraak van een vonnis, namelijk om ervoor te zorgen dat de rechterlijke macht door het publiek wordt gecontroleerd met het oog op de bescherming van het recht op een eerlijk proces (zaak Pretto, §27). Deze zaak in 1983 verandert niets aan de terugwerkende kracht van elke EHRM's uitspraak dus ook van de publieke controle vanaf de datum dat het EVRM van kracht werd.

De publieke controle is een eenheid en een gelijkelijk 'bij wet vastgesteld' of een gelijkelijk bij 'wet makend verdrag' (§36) vastgesteld als rechtsoordelende autoriteit, zoals elk (disciplinaire) tribunaal.

Het Europese publiek omvat ongeveer 450 miljoen burgers minus de medewerkers van de overheid, ambtenaren en functionarissen. In artikel 6, §1 EVRM is ook de pers uitgesloten van het publiek. Wie deelnemen aan de publieke controle is beschreven in de "Handleiding publieke controle" (URL: www.publicscrutiny.nl, item 4). Waarom de publieke controle een eenheid is en door wat ze verenigd is, wordt ook voldoende toegelicht in de "Handleiding voor publieke controle" en in paragraaf 18e van het rapport over de zaak Golder.

Introductie van het hoogste gerecht "Raad van State"

Het hoogste gerecht "Raad van State" is èèn van de twee afdelingen van het instituut "Raad van State" waarvan de Koning President is. Na een conflict met het Europese Hof voor de Rechten van de Mens heeft elke burger bij een rechtbank de eerste instantie in zaken binnen het bestuursrecht. Het zo nodige appèl dient bij de "Raad van State" dan zijnde het hoogste gerecht binnen het bestuursrecht.

Dit gerecht dan wel diens rechters zijn niet onafhankelijk. Het is zoveel buitensporig bevoegd gemaakt dat het een onbevoegde gerecht of rechter, tegen wiens onbevoegde uitspraak appèl is aangetekend, toch als bevoegd kan verklaren (Artikel 8:117, Algemene Wet Bestuursrecht). Dit is dus helemaal achteraf en alleen in het geval van appèl. De uitspraken worden in het openbaar uitgesproken.

Alvorens hun ambt te aanvaarden leggen de leden in handen van de Koning de volgende eed af (citaat):

"Ik zweer (verklaar) dat ik, tot het verkrijgen van mijn aanstelling, middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, aan iemand iets heb gegeven of beloofd.

Ik zweer (verklaar en beloof) dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, van niemand enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning, dat ik het Statuut voor het Koninkrijk en de Grondwet steeds zal helpen onderhouden en mijn ambt met eerlijkheid, nauwgezetheid en onpartijdigheid zal vervullen.

Zo waarlijk helpe mij God almachtig! (Dat verklaar en beloof ik)».

De beginselen voor elke toetsing van de rechterlijke macht.

Goede trouw is zeker afwezig omdat anders elk geschil twee terechtheden heeft, terwijl er maar één mogelijk is om in overeenstemming te zijn met de auteur; het respecteren van goede trouw zonder discriminatie maakt een rechtvaardige controle of rechtszaak nep en nutteloos.

De bewijzen van meineed, misbruik of overtredingen veranderen niet dat de daders in staat zijn om al dan niet per ongeluk rechtvaardige bevindingen of conclusies te uiten. Ook overtredende rechtbanken veranderen dit niet.

Elke rechtszaak is een partij die zijn rechten uitoefent (bevoegdheid is een recht) tegen een andere partij die deze uitoefening niet wil verdragen. De onderzochte zaak van Golder getuigt van een regering die onwillig is om het eens te worden met de Commissie. De reden voor rechtvaardig onderzoek is om de oorzaak bloot te leggen voor een poging tot een oplossing: is het een tegenwerkend recht, een gebrek aan kennis over het (uit te voeren) recht of soms is het om nadeel of erger te maken. Een rechter is toegerust en

gefaciliteerd om de werkdocumenten van de wetgevende auteur te ontsluiten om zijn overdenkingen, voorwerp en doel met de wet en de betrokken artikelen te publiceren. Dit is een opgeëiste verplichting.

De plaats en het belang van het EVRM.

Het EVRM is de niet-tolerante en niet-overschrijdbare contourgrens van de "Rechtsstaat", waarin alle activiteiten of menselijke effecten plaatsvinden (zie de "Inleiding" van de zaak Golder). Niet hetzelfde, maar vergelijkbaar met de veiligheidsvoorschriften voor producten in de samenleving, die hun eigen specifieke regels voor constructie en werking hebben. Dus hoe goed en volgens de wet een product dan ook gemaakt is, wanneer het de veiligheidscontrole niet passeert is het onbruikbaar en weg uit de samenleving.

Het EVRM is een regulier contract, met aan de ene kant de verdragsluitende staten en aan de andere kant iedereen (artikel 1 EVRM). Elke contractbreuk heeft ook juridische gevolgen door het verbintenissenrecht in het land waar de overtredingen plaatsvinden.

De Mensenrechten draaien geen rollen om, wisselen niet met personen in hun officiële hoedanigheid of keren de opgetreden machtsverschillen niet om. De mensenrechten zijn niets meer en niets minder dan een gelijkmakende, vereffenende, macht.

Eindconclusies over de uitspraken binnen de mensenrechten

De taken van rechtvaardigheid van elke nationaal gerecht (jurisdictie)

- (1) Er is geen recht zonder een voorafgaande wet en causaal wetsartikel dat aan dit recht ten grondslag ligt.
- (2) Het opzettelijk correct toepassen van alle betrokken rechten moet in harmonie worden gebracht met alle andere artikelen.
- (3) De regels van de wet moeten voldoende nauwkeurig geformuleerd zijn om eenieder in staat te stellen zijn gedrag te reguleren (*zaak Rotaru tegen Roemenië, 4 mei 2000, §55*), zo ook de uitspraken. Het volledig en nauwkeurig geformuleerde oordeel bedient in de eerste plaats de publieke controle.
- (4) De vrijgekomen overwegingen moeten verwijzen naar informatie uit werkdocumenten van de auteur, zoals verplicht is aan de onderwerping aan de vrijheid van meningsuiting zoals deze is verklaard door de Verenigde Naties.
- (5) Het eindconcept van uitspraak moet, als laatste, verplicht nauwkeurig worden onderzocht op elk mensenrecht dat is aangevuld met al zijn -correct- geïnterpreteerde rechten.

Fundamentele schendingen van de mensenrechten en het EVRM

- (6) De uitspraak pretendeert dat er een geschil is ontstaan over het betalen van griffierecht en het pretendeert dat het griffierecht verplicht is voor een (afsluitende) verplichte beslissing. De uitspraak stelt vast dat dit griffierecht niet is betaald, dus bestaat dit vonnis niet. Maar integendeel, bestaat het toch.

Bovendien

- (7) Er heeft geen openbare hoorzitting plaatsgevonden. Er kan geen proces plaatsvinden zonder een openbare hoorzitting en het EVRM staat slechts één beperking toe en deze is terzake de publiciteit van de hoorzitting.
- (8) De rechter doet alleen verslag over de griffie van het hoogste gerecht "Raad van State", maar levert geen uitspraak over het geschil tussen deze griffie en een privé persoon.
- (9) Zelfs voor de verzetszaak krijgt de privé persoon geen recht op een openbare hoorzitting. Alleen een theoretische kans hierop door een verzoek wordt geboden.
- (10) Door, onder meer, al deze handelingen en nalatigheden is er sprake van rechtsweigering.

Fundamentele schendingen van burgerrechten en nationale wetgeving

- (11) Een verzetsschrift wordt per fax ingediend en sindsdien is er geen reactie van ontvangst naar de zich verzettende privé persoon gestuurd en is er geen verzetzaak gevolgd.
- (12) Gerechten gaan regelmatig verder, na de voorpagina die de partijen introduceert, met verwijzing naar deze partijen door hun rol in het proces: appellant of verweerder. Deze zaak getuigt van het overtreden van deze regel, en dit is discriminerend, ongeacht de rechtsgevolgen.
- (13) De rechter wijdde slechts één (1) zin aan de motivatie van de particulier. Omdat er geen rechtszaak heeft plaatsgevonden, bestaat er geen informatiebron voor de rechter. Ook vanwege het ontbreken van een openbare hoorzitting kan deze gepretendeerde reden alleen de mening van de griffie zijn. Dit bewijst de partijdigheid van de rechter.
- (14) De Nederlandse grondwet beveelt dat elk wetsartikel moet worden gecontroleerd door op de mensenrechten in het EVRM. De rechter deed en doet niet verwijzen naar deze hoofdtaak.
- (15) Vanwege de privé naam in de uitspraak heeft de publieke controle opgegraven en weet het dat de rechters zijn beschuldigd en gewraakt (opgeroepen om binnen de beroepszaak terecht te staan), allemaal volgens de vereisten van de wet. De rechter vermeldt dit helemaal niet en deze specifieke rechtszaak heeft niet plaatsgevonden. Opnieuw zijn de rechters beschuldigd en gewraakt (opgeroepen om terecht te staan binnen de verzetszaak), allemaal volgens de vereisten van de wet.

De afronding van de eindconclusies

De nep van rechterlijke beslissingen of uitspraken

De taken van rechtvaardigheid van elke nationale gerecht in §1 tot en met §5, zijn nuttig om te dienen als checklist voor de kwaliteit van de rechtspraak. Elk nationaal gerecht en zijn tribunalen of rechters hebben een eed afgelegd en zijn verplicht de auteur van de wet te respecteren en te gehoorzamen: de wetgever van elk toegepast wetsartikel. Als de uitspraak in de fase is van eindconcept, zou het de laatste procedure moeten doorlopen: nauwkeurig worden onderzocht volgens de overdenkingen, het onderwerp en de bedoeling van de auteur van het EVRM met diens EVRM en het EVRM zelf. Deze laatste procedure dwingt tot het toepassen van alleen de -correcte- interpretaties. De identifier van "interpretatie" is voor elke rechter en de publieke controle beschikbaar op de homepage van deze site achter punt 5. Een rechter die zijn mening toepast, maakt de uitspraak onmiddellijk onwettig vanwege ontolereerbare oneerlijkheid.

De fundamentele schendingen van de mensenrechten in §6 t/m §10 bevestigen opnieuw de nep van de Nederlandse rechtbanken, tribunalen of rechters, rechterlijke processen en de rechterlijke macht. De rechter stelt een wetsovertreding (geen griffierecht betalen) die een rechtszaak blokkeert, maar creëert hoe dan ook een griffierechtvrije rechterlijke uitspraak. Deze uitspraak bevat een rechtmatig aanbod voor een wettelijke griffierechtloze rechtszaak tegen het niet-betalen van griffierecht. Dit getuigt ervan dat Nederlandse gerechten, tribunalen of rechters en de rechterlijke macht volledig judicieel waanzinnig zijn. Voor (meer) bewijsmateriaal is gesticht het webdossier "www.de-openbare-zaak.nl" en is elk uur van elke dag beschikbaar voor elke gerecht en rechter en voor iedereen in het publiek en in de publieke controle.

De fundamentele schendingen van burgerrechten en nationale wetgeving in §11 t/m §15 bevestigen ook dat de Nederlandse rechters liegen, bedriegen en meened plegen. De rechter stelt niet dat een rechtsproces plaats vond en dat een hoorzitting plaats vond en hierdoor heeft de rechter geen bron van informatie. Niettemin pretendeert hij zeker te

weten het ware motief van de privé persoon zoals hij stelde in één (1) enkele korte zin. Hierop opgestapeld is de onbetwistbare leugen over de partijen in geschil over wie deze uitspraak is gemaakt: de uitspraak vermeldt niet enig doen door de "Rechtbank Noord-Nederland" of de Belastingdienst/Toeslagen. Door het ontbreken van een hoorzitting zijn aan alle overtredingen de rechter(s) schuldig en in de eerste plaats aansprakelijk. De feiten en argumenten van de privé persoon en al zijn (terzake geldige en geclaimde) mensenrechten zijn geschrapt door de rechtbank maar de rechter heeft geen openbare terechtzitting gelast om de waarheid hiervan te verifiëren. Dus ook de rechter schrapt bewust de feiten en argumenten van of voor de beschuldigingen samen met die van het beroep. Zelfs het hele document van het verzetsschrift is verwijderd. Naast dit alles is er de leugen over het griffierecht of de verplichte betaling ervan, dat is bewezen door het bestaan van de griffierechtvrije uitspraak. Dit alles is mogelijk gemaakt door het misbruiken van de term "onafhankelijk" door vrijwel alle instanties en autoriteiten van de contractstaat Nederland en de pers, maar zeker niet door de publieke controle.

Alle rechters plegen meined omdat niet één (1) opstond en nog steeds niet opstaat om zijn collega-rechter te corrigeren en te veroordelen. Hun gemeenschappelijke gedrag van liegen, bedriegen en het verwijderen van onaangename of onwelgevallige feiten en argumenten stichtte, sinds vele jaren geleden, de juridische noodzaak: dat elke privé persoon als rechtspartij zijn handtekening zet voor instemming met de, in de uitspraak, geschreven versie van hun overdenkingen, onderwerpen en bedoelingen in de ingediende documenten en bewijsmateriaal of mondeling in de openbare hoorzitting.

Excuses zijn onmogelijk

(Quote:) "Van 1970 tot 1984 was de werklast van dergelijke gerechten meer dan verdubbeld, terwijl het aantal rechters niet was toegenomen." (*Zaak van De Cubber tegen België, 26 oktober 1984, §34*). Een overlast aan werk is geen excuus om schendingen en inbreuken op de mensenrechten te laten gebeuren en te laten blijven gebeuren. Het EHRM is het daarmee eens en bericht (citaat:) "Het Hof herinnert eraan dat de verdragsluitende staten verplicht zijn om hun rechtsstelsels zo in te richten "om de naleving te verzekeren van de vereisten van artikel 6 par. 1 (art. 6-1)" en een beetje verder (citaat:)" Het is de taak van het Hof om vast te stellen of de verdragsluitende staten het door het verdrag vereiste resultaat hebben bereikt, niet om de specifieke middelen aan te geven die moeten worden gebruikt." (*Zaak van De Cubber tegen België, 26 oktober 1984, §35*). De toename van de werklast van gerechten niet waarderen als een ontolereerbare toename van schendingen en inbreuken van en op de mensenrechten door de regering van de contractstaat en zijn openbare diensten, met inbegrip van de gerechten en hun tribunalen of rechters, is een fundamentele misdaad op zichzelf. De juridische resultaten zijn toegelicht in, onder meer, de vorige paragraaf.

Er is geen effectief rechtsmiddel voor een nationale autoriteit behalve geweld.

Al het bovenstaande bevestigt voorbij de twijfel en onbetwistbaar de schendingen en inbreuken tegen de mensenrechten en binnenlandse (Nederlandse) burgerrechten. Evenzo bevestigen deze dat de beschuldigingen tegen de rechters en rechters in tribunalen volkomen waar en correct zijn. De Nederlandse Koning is, staande boven alle politieke partijen, de enige autoriteit waaraan al het ambtenarenpersoneel, inclusief gerechten, tribunalen en rechters, hun loyaliteit zweren. Maar de Nederlandse Koning verschuilt zich achter het menselijk schild van zijn "Kabinet van de Koning" en achter zijn instituut "Raad van State". Vanwege het niet bestaan van de "effectieve voorziening bij een nationale autoriteit" dat is gegarandeerd door artikel 13 van het EVRM, gaan de schendingen, overtredingen en meined door en dit gedrag wordt sinds vele jaren geleden al toegepast. De nationale rechterlijke macht, rechtbanken, tribunalen of rechters zetten het geweld in

de samenleving op, maar blijven nog steeds onbestraft vanwege het ontbreken van de remedie en het misbruik van de term "onafhankelijkheid".

Overweging van bindende kracht

De mensenrechten zijn een gelijkmakende macht, niets meer en niets minder. Gelijk aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is de publieke controle die is ingesteld door het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. De auteur moet het gelijke gezag zoals bepaald in artikel 46 geïmpliceerd hebben bij de openbare controle.

Zoals publiekelijk uitgesproken door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is de bevoegdheid van de publieke controle, de controle van de rechterlijke macht, ongeacht Europees of nationaal. Het is niet de taak van de openbare controle om in de plaats te treden van een gerecht. Evenmin kan een gerecht van een contractstaat ongerechtvaardigd weigeren zich te houden aan de uitspraak of het rapport van de openbare controle. De openbare controle is gelijk aan het Europese Hof op het gebied van toetsing van een gerecht, tribunaal of rechter van een contractstaat en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Rechtsgevolgen

Deze rechtsgevolgen is het uitvoeren van de effectieve remedie van het mensenrecht genoemd in artikel 13.

Acties van elke contractstaat zijn veroordeeld door welke "de werking van de fundamentele clausules van de artikelen 6 en 7 (art. 6, art. 7) ondergeschikt zou worden gemaakt aan hun soevereine wil." (*Zaak Engel e.a. tegen Nederland, 8 juni 1976, §81; zaak Öztürk / Duitsland, 21 februari 1984, § 49; zaak Campbell en Fell / Verenigd Koninkrijk, 28 juni 1984, §68*), hetzij door een van zijn organen, hetzij door een van zijn autoriteiten. Deze veroordeling geldt voor elk artikel van het EVRM.

Nadrukkelijk moet nu het smeken om teruggave van onze gestolen mensenrechten ophouden. **Even nadrukkelijk** moet het negeren van de publieke controle ophouden. Handelen nadat de pers publiceert, zal de diefstal en het negeren verergeren.

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is verplicht om even gelijk te opereren in de eenheid van de publieke controle en de werkwijze stop te zetten om rechtsonzekerheid en juridische wanorde te creëren. Een groot aantal oordelen betekent standaard: discriminatie.

Prioriteit voor het Europese Hof en elk nationaal gerecht is het standaardiseren van het respect en de gehoorzaamheid voor de vrijheid van meningsuiting zoals is verklaard door de Verenigde Naties en in de eerste plaats van de auteur van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Nauw gevolgd door de correctie met terugwerkende kracht van alle uitspraken, in het openbaar.

Het Europese Hof en elke nationaal gerecht moeten het, in het openbare controle's verslag over de Gids over artikel 13, verstrekte uitwerkingen van artikel 13 erkennen en dit aanvaarden als de overdenking, het onderwerp en de bedoeling van de auteur met zijn uitdrukking: het Europees Verdrag voor de Bescherming van Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. De binnenlandse (Nederlandse) gerechten en rechters hebben voldoende mogelijkheden gehad voor verzet en bewijzen, maar zij hadden geen serieus feitelijke verweer.

De Nederlandse Koning is al eerder geïnformeerd door de binnenlandse (Nederlandse) publieke controle over de eisen om, onder meer, onze gestolen mensenrechten en Nederlandse burgerrechten terug te geven. Dit bericht is beschikbaar in het webdossier "www.de-openbare-zaak.nl". Er is tot nu toe een redelijke termijn verstreken. De Koning verschuilt zich achter zijn "Kabinet van de Koning". Dus de contractstaat "Nederland" blijft een privé persoon discrimineren ten opzichte van groepen individuen of niet-gouvernementele organisaties.

Nota:

Dit rapport van de openbare controle is coöperatief in harmonie met de andere rapporten van de openbare controle op deze site in de sectie "De openbare controles".

Identificator:

Categorie

Een rechtspartij is een particulier zonder juridische bijstand;
Wederpartij is een gerecht of een gerecht's meervoudige kamer of een rechter;

Zaak

De rechtszaak is een beschuldiging van een (1) of meer rechters, de rechtbank of de rechterlijke macht;

(deze is volledig geschrapt)

en,

De zaak is de toegang tot het gerecht's tribunaal of zijn rechter;

(dit is niet hetzelfde als toegang tot het gerecht)

Het gebied van de Rechten van de Mens is een eerlijk proces (artikel 6).

de toetsbare onderdelen:

De Rechten van de Mens:

met de onafhankelijkheid van de particulier van de juridisch bijstandsverlener en het eigendom van de voorgelegde geschillen;

met de administratie en samenstelling van het dossier;

door elke en onbeperkte claim;

door een eerlijke openbare hoorzitting met een eerlijk verslag ervan inbegrepen;

door een tribunaal met een hoog moreel karakter en een onberispelijk vakmanschap;

door de overeengekomen juistheid van de schriftelijke weergave over de kwestie(s) en twistpunt(en);

door de volledigheid van inventaris van alle betrokken mensen- en burgerrechten;

door de correcte interpretatie van onduidelijke termen volgens de overdenkingen, het onderwerp en de bedoelingen van de auteur;

Overerving:

Voor de verwerving van kennis over de schendingen van de rechterlijke macht is het 's voorshands (nog) nodig de overige rapporten van de openbare controle te raadplegen. Het webdossier www.de-openbare-zaak.nl dient voor raadpleging, beschuldiging en terugvordering(en) van al onze Rechten van de Mens met de schendingen door de Nederlandse rechterlijke macht.